

Vydává
město Pobežovice
jako bezplatný výtisk.

Ročník 2025
číslo 08/2025

srpen

Vydáno dne 25. 8. 2025

Vychází měsíčně

Zpravodaj pro občany Pobežovicka

Pobežovicko

Plzeňský kraj

Pobežovické pouťové slavnosti 2025

Zamyšlení

Letošní pouťové a zámecké slavnosti máme šťastně za sebou a je čas na jejich stručné vyhodnocení. Mnozí návštěvníci byli letos překvapeni novým rozmištěním jednotlivých segmentů pouti. Hlavní scénu totiž nenašli u hasičárny, ale na náměstí Miru, kousek pod pomníkem svatého Jana Nepomuckého. O kousek výše byly navíc pro diváky a ještě výše velkokapacitní stan. Stánky s občerstvením byly situovány u fary a bývalé spořitelny. Další stánky s míchanými koktejly, pala-

Večer od 20.00 hodin na pódiu na náměstí vystoupili tradiční hosté pouťových slavností, plzeňská kapela Agnes Rock.

Ve 21.30 hodin proběhlo za účasti asi pěti desítek návštěvníků promítání filmu „Tenkrát v Hollywoodu“ na louce pod škvárovým hřištěm, kde pak pokračovala afterparty DJ Sense.

Sobota dopoledne patřila dětem a jejich sportovním aktivitám v prostoru před pódiem. Od 10.30 hodin byla pro děti otevřena Tvořivá dílna. Pak už přišel na řadu Panevropský půlmaraton, jehož doběh byl letos přemístěn asi o 50 metrů níže na náměstí Miru (pod pódiem). Jeho letošním vítězem se stal **Josef Veber** z LK Chodov, který doběhl v čase 1:20:06. Za ním přiběhl František Šup z Domažlic (1:22:04) a na třetím místě Pavel Vrána ze Slavoje

Stod Harriers (1:24:16). První z žen, celkově na 8. místě, doběhla s časem 1:28:27 Dominika Holá z TempoMakers. Druhá byla Anna Papp z Unterbiberg-Pasečnice na celkovém 15. místě (1:36:16) a třetí ženou byla Blanka Sindelářová z Blovic (1:39:30). Z domácích běžců se na 50. místě v cíli objevil Vladimír Fábik (Bobří Pobežovice, s časem 1:54:47), 55. Vratislav Lešek (Sneci v běhu, 1:56:32), 59. Petra Vaňková (Pavlačové drbný, 1:59:51 – 17. místo v kategorii žen) a 63.

Miroslava Řezníčková (Pavlačové drbný, 2:02:39).

Na fotbalovém hřišti se ve 13.15 hod. představily mažoretky a roztléskávačky z Bělé nad Radbuzou a poté proběhl první ročník Memoriálu Jiřího Volfíka v kopané nejmenších fotbalistů.

dokončení na str. 5.

činkami a kávou byly umístěny u budovy POZEPu. Pouťové atrakce byly k nalezení v prostoru u základní školy v Masarykově ulici, kde se nacházelo i několik stánků (perníčky, hračky, občerstvení). Celá akce začala v pátek na fotbalovém hřišti, kde se utkali borci Pobežovic a dorost z Bělé nad Radbuzou.

Slovo starosty města

Vážený spoluobčané, nastal čas, který je zejména pro školáky ve většině případů nepříjemný. Tím je konec prázdnin, ale věřím, že nástup do nového školního roku bude úspěšný a obejde se bez větších problémů. Ty malé, ty se snadno vyřeší.

Konec prázdnin je ale v Pobežovicích spojen i s městskými slavnostmi, poutí, která se každý rok opakuje již od nepaměti. Původně měla čistě duchovní význam, až za nějaký čas se pouť rozrostla o slavnosti, kdy se lidé sešli a užili si i nějaký kulturní program. Nejinak je tomu i dnes, letos však trochu v jiné koncepci. Již delší dobu vedení města uvažovalo o navrácení hlavního dění do centra města. Kde také jinde pořádat největší slavnosti, než na hlavním pobežovickém náměstí. Od toho přeci byla náměstí tvořena, aby se lidé měli kde scházet, pořádat trhy a také slavit významná jubilea. Navíc, pobežovické náměstí má tu výhodu, že je dostatečně velké, dá se uzavřít pro dopravu a snad jedinou vadou na kráse je mírný sklon, který však není tak velký, jako je tomu v některých okolních obcích. Byl to krok do neznáma, doprovázený velkým očekáváním a také velkými starostmi, jak vyřešit okolní doprovodný program, zejména Panevropský půlmaraton, pouťové atrakce, stánkový prodej a také spolupřádané

zámecké slavnosti. Zabrало to minimálně 4 měsíce intenzivních příprav, jen co se týče technického zabezpečení. Program, zasmulování účinkujících a podobné záležitosti se řeší až rok dopředu. O to více mě potěšilo, když drtivá většina věcí běžela, jak měla. Tím myslím hlavní organizaci. Ještě více mě po-

těšilo, když lidé přišli a aktuální uspořádání chválili s tím, že je to příjemná změna. Vlastně, osobně jsem nezaznamenal kromě opravdových drobností nějakou výtoku. Vystřízlivění nastalo po přečtení některých komentářů na sociálních sítích. Nejde jen o samotné podněcovající příspěvky, pod kterými se rozhořela vyrocená diskuse, ale hlavně o styl, v jakém tyto příspěvky byly napsány. Jsem si vědom toho, že je to určité znamení dnešní doby a někdy mi přijde, že stěžování si na cokoliv je tak trochu náš národní sport. Pokud by vše proběhlo ve slušných mantinelech, dá se o věci diskutovat. Ale napadání města s myšlenkou, že chce jeho vedení místním podnikatelům uškodit, že

kdo vymyslel letošní uspořádání poutě, nebude potřebovat hasiče a mnoho dalších. To už bylo opravdu „přes čáru“. Když jsem se na oplátku zeptal, jak to dotyčný myslí, protože by mě opravdu zajímal názor, jakým způsobem může město tuto věc ovlivnit, už mi odpovězeno nebylo. Tak nevím, jak to tedy je. Zůstává fakt, že osobní rozhovor je nenahraditelný. Opakuji stále dokola, že je vždy nutné si informaci nejdříve ověřit a pak o ní diskutovat. Samotné podněcování a vyvolávání konfliktních situací už ani nepočítám. Radši. To že není vše na 100 %, to nebylo, není a nebude nikdy. Stále je ale možno pracovat na výběru kapel, mírných změnách v programu, aby slavnosti pokryly co největší spektrum diváků a posluchačů. Slavnosti nejsou koncipované tak, aby zaujaly jednoho člověka od pátku do neděle. To přeci ani nejde. Každý si ten svůj střípek musí vybrat sám. Celkové slavnosti hodnotím jako velice povedené. Ale nebyly by takové, kdyby velká spousta lidí nepřiložila ruku k dílu a mnohdy ve svém volném čase pomohla slavnosti organizovat, pomáhat, vymýšlet, a hlavně podporovat v jejich realizaci. Samozřejmě musím vyzdvihnout práci MKIS a technických služeb, kteří pracovali mnohdy přes míru svých povinností. Kolektiv městského úřadu odvedl také

dokončení na str. 2

Žně. Žnout, žnu, žneš, žne, žněme atd. obilí. Sícť...sysel seče otavu, liška pohrabuje, zajíc na vůz nakládá, myška našlapuje Všechna zvířátka spolupracují. Inu, pohádková říkanka, leč i naučná. Kolik dětí ví, co je to otava? A co senoseč? A prý – k čemu by jim to bylo? Na zahrady, parky či veřejná prostranství jsou přece sekačky. A ty sekají. Stejně jako sekera či sekyrka. Hodinky jako holínky, obojí se natahuje. Když tak někdy čtu knížky českých klasiků, uvědomuji si, čím se v podstatě liší od pradávna národ od národa. Přírodní podmínky, životní styl, který s nimi souvisí a jazyk. Ale co mu zbylo, aby se nestal takovým posekaným, jednobarevným trávnikem. Jazyk? Tedy ten v ústech asi ne. Tím se olizují a ten vyplazují stejně asi všichni lidé na světě. Ale REC? Zkuste jen vyslovit toto krátké slovo. Pokud jste skutečně Čech, určitě se vám to povede. Ale jak myslíte, že dopadne Němec, Francouz, Angličan či RUS? A to ten poslední údajně patří do stejné národnostní party jako Čech. Pravda i jiné národy mají svá jazyková či řečová tajemství. Své jazyky. Bohužel svět se pomalu mění v jeden zelený trávnik. Začíná ho ovládat jeden jazyk, jeden životní styl, jedna podoba. A to nejen mocí vojenskou a ekonomickou či mocí peněz, ale jazykem počítačů, techniky a umělé inteligence. Ale každý národ, který si dokáže i přesto zachovat svoji řeč, ať už k označení vlastního jazyka používá jakýkoliv jiný výraz, je takovým kvítkem, který oživuje onu jednotvárnou zelen. A pak si pro naši řeč, alespoň co se týká běžného života, knih, pohádek pro děti zachovejme slova jako žnout, sícť, sekat, otava aj. Určitě by vystačila na tři až deset stránek. A pro nás tady (ne přímo na Chodsku) – tam by se jich jistě našly další desítky na Pobežovicku a Staňkovsku třeba ičko, jít hůtu – na Chodsku hjytu, kapalice, vomrzalka... Pamětníci si ještě vzpomenou na další a další. A obilí žněme, trávu sečme a dřevo sekejme. M. Špačková

Výběr z usnesení 62. zasedání Rady města Pobežovice ze dne 21.7.2025

- Rada města schvaluje Smlouvu o hudební produkci s Barborou Cernou, bytem Příkopy 40, 345 25 Hostouň, jejíž předmětem je vystoupení Bělských mažoretek a rozléskávaček v rámci Pouťových slavností 2025 dne 16. 8. 2025 od 13:15 do 13:30 hodin za sjednanou odměnu ve výši 2.000 Kč.
- Rada města schvaluje Smlouvu o hudební produkci s Kateřinou Bohatovou, se sídlem Jungmannovo náměstí 5, 110 00 Praha 1, jejíž předmětem je hudební vystoupení Kateřiny Bohatové a Adama Popičky v rámci Zámeckých slavností 2025 dne 17. 8. 2025 od 19:00 do 20:00 hodin za sjednanou odměnu ve výši 40.000 Kč.
- Rada města schvaluje Smlouvu o dodání služby se společností WR Servis, Waldemar Janeček, se sídlem Vodní 25, 344 01 Domažlice, jejíž předmětem je zajištění security služby během Pouťových a Zámeckých slavností města Pobežovice ve dnech 15. - 17. srpna 2025 za sjednanou odměnu ve výši 25.600 Kč.
- Rada města bere na vědomí předložené cenové nabídky na svoz papíru ze Sběrného dvora Pobežovice a pověřuje referentku OVZP zasláním objednávký společnosti EKO-SEPAR, s.r.o., se sídlem Hřbitovní 1214, 330 23 Nýřany za cenu 4.900 Kč (bez DPH) bez výkupu odvezeného papíru.
- Rada města povoluje použít městský znak na pamětní medaile, které budou zhotoveny na počet 50. výročí vzniku SK Judo Pobežovice.
- Rada města schvaluje Dodatek č. 1 ke Smlouvě o dílo ze dne 11. 4. 2025 s firmou Barzul stav s.r.o., se sídlem Chudenická 1059/30, Praha 10 - Hostivař, na stavební akce: Provedení opravy zdi městského opevnění - IV. etapa, jehož předmětem je úprava ceny díla na základě přesného zaměření stavby po dokončení.
- Rada města schvaluje Smlouvu o dílo s uměleckým duem Kiyomi Uozumi a Tetsuhiro Uozumi, se sídlem Kühnemannstrasse 51, 134 09 Berlín, jejíž předmětem je vytvoření interaktivní výstavy v zámeckém areálu v rámci Japonských slavností.

Výběr z usnesení 63. zasedání Rady města Pobežovice ze dne 11.8.2025

- Rada města bere na vědomí žádost o pronájem části pozemku p. č. 664/92 v k. ú. Pobežovice u Domažlic a pověřuje starostu jednáním s pachtýřem o možnostech ukončení platného pachtu na pozemcích p. č. 664/92 a p. č. 664/181.
- Rada města schvaluje Smlouvu o dodání uměleckého výkonu od Canzonetta, z. s., se sídlem Mánesova 537, Týnské Předměstí, 344 01 Domažlice, jejíž předmětem je vystoupení sboru Canzonetta, který vystoupí v rámci Česko-japonských slavností 2025 dne 13. 9. 2025 od 19:00 do 20:00 hodin za sjednaný honorář ve výši 6.000 Kč.
- Rada města bere na vědomí žádost o souhlas s užíváním veřejného prostranství od vedení Hotelu Hubertus, se sídlem Mariánská 91, Pobežovice a souhlasí s bezúplatným zábořem prostranství před budovou hotelu o ploše 6 x 14 m za účelem provozování venkovního občerstvení v rámci Pouťových slavností ve dnech 15. - 17. 8. 2025.
- Rada města schvaluje Smlouvu o pronájmu pozemku s panem Rudolfem Lagronem, se sídlem Břetislavova 96, 344 01 Domažlice, jejíž předmětem je pronájem plochy za účelem provozování pouťových atrakcí v rámci Pouťových slavností 2025 za nájem ve výši 5.000 Kč a s vratnou zálohou ve výši 10.000 Kč.
- Rada města schvaluje Smlouvu o pronájmu pozemku s paní Františkou Novotnou, se sídlem Na Jihu č. p. 542, 506 01 Jičín, jejíž předmětem je pronájem plochy za účelem provozování pouťových atrakcí v rámci Pouťových slavností 2025 za nájem ve výši 5.000 Kč a s vratnou zálohou ve výši 10.000 Kč.
- Rada města bere na vědomí výsledek výběrového řízení na akci "Víceúčelové sportoviště na školním hřišti" s nejnižší nabídkovou cenou od firmy VYSSPA SPORTS TECHNOLOGY s.r.o., se sídlem Skladová 2438/6, 326 00 Plzeň, ve výši 1.787.753 Kč (bez DPH) a pověřuje starostu podpisem smlouvy o dílo.
- Rada města schvaluje Darovací smlouvu č. 2 se společností LB MINERALS, s.r.o., se sídlem Horní Bříza 431, 330 12 Horní Bříza, jejíž předmětem je věcný dar městu ve formě inertního materiálu v celkovém množství 180 tun.
- Rada města schvaluje Dodatek č. 3 Smlouvy o dílo - DUSP a PDPS "III/19514 a 19521 Pobežovice - rekonstrukce", uzavíraný mezi městem Pobežovice a Správou a údržbou silnic Plzeňského kraje, p. o., se sídlem Koterovská 462/162, Koterov, 326 00 Plzeň na straně objednatele a společnosti IK Plzeň s.r.o., se sídlem Lesní 594, 345 06 Kdyně na straně zhotovitele za účelem rozšíření projekčních prací a prodloužení termínu odevzdání předmětu díla do 30. 9. 2025 se současným navýšením ceny díla o 29.000 Kč (bez DPH).
- Rada města bere na vědomí Sdělení o odpisu nedobytných pohledávek z pokut přestupkového řízení v celkové výši 7.500 Kč.

dokončení ze str. 1 velký kus práce, hasiči byli taktéž neustále k dispozici a zejména v sobotu nebyli k zastavení (pracovní). Obzvláště bych chtěl upozornit na tým okolo Panevropského půlmaratonu, který již mnoho let organizuje zásadní akci celých slavností. I ostatní spolky se přidaly, tenisté hráli svůj turnaj, fotbalový oddíl uspořádal na svém hřišti velice krásnou akci s dětmi. U Noisy pioneers zábava jela až do rána, promítání na hřišti mělo

taktéž velký ohlas. No a neděle, která byla ve znamení zámeckých slavností, kdy park ožil množstvím stánků s výrobky, ukázkami a možnostmi projížďky v kočárech, k tomu ani nemám slov. K tomu nádherný parkový koncert u altánu, kterým pomalu končil nedělní program... Bylo toho opravdu dost a myslím si, že každý si našel to své. A jestliže někdo ne, ať přijde. Další rok je možnost přiložit ruku k dílu a něco uspořádat. Dveře jsou opravdu otevřené.

Stejně jako ruku k dílu přiložila ta ohromná spousta lidí, bez kterých by pouť nebyla taková, jaká je. Opravdu jim za to z celého srdce děkuji. No a možná, že až jednou město nebude investovat ohromné množství finančních prostředků do oprav komunikací a ostatní nezbytné infrastruktury, bude zde třeba někdy hrát jedna z těch navrhovaných kapel. To ale nejdříve musí město ten minimální čtvrtmilión ještě ušetřit. Závěrem bych chtěl zmínit pár dalších pozitivních záležitostí. Město po dlouhých peripetiích získalo povolení záměru stavby k Otovské, Finské a Zahradní ulici. Konečně. Stejně tak je u konce výběrové řízení na fotovoltaickou elektrárnu na budově hasičské zbrojnice a mateřské školy. No a realizovat se začne také multifunkční plocha na školním hřišti. O tom ale více v dalším vydání Pobežovicka. Vážení spoluobčané a především milí školáci, přeji úspěšný vstup do nového školního roku a rodičům co nejméně s tímto spojených starostí. Uplně všem přeji co nejvíce životního optimismu, neboť jen tak se nám bude žít lépe a snadněji. Děkuji za pozornost,

Martin Kopecký, starosta

Výstava Hallo Mitsuko

Díky finanční podpoře Plzeňského kraje, mohou zpřístupněné prostory zámku zažít jedinečnou interaktivní výstavu, která se chystá k 10. výročí vzniku Zen zahrady Míru. O výstavu s názvem HALLO MITSUKO se postaral berlínský Atelier Uozumi, jmenovitě Kiyomi a Tetsuhiro Uozumi. Instalace moderního umění spojující audiovizuální prvky s věcmi každodenní potřeby bude výjimečným zážitkem pro všechny věkové kategorie. V určité dny bude k vyzkoušení i venkovní instalace kolem Zen zahrady, kdy prostřednictvím přenosného rádia si za pochodu návštěvník vyslechne 9 zvukových nahrávek symbolizujících zemi, kterou projela Mitsuko na cestě z Tokia do Pobežovic. Působivá výstava bude zahájena 13. 9. a bude v určité časy zpřístupněna do konce října.

EHD poprvé na zámku

Měsíc září je každoročně ve znamení evropských kulturních památek (European heritage days). Již od roku 1991 si celá Evropa připomíná svoji historii prostřednictvím zpřístupnění památek, které jsou jinak po většinu času uzavřené. V letošním roce se na seznam otevřených památek poprvé zapsal Hrad a zámek Pobežovice. Dne 21. 9. od 10:00 do 16:00 budou mít návštěvníci jedinečnou možnost nahlédnout či dokonce navštívit vybrané zámecké sklepy. Neváhejte a přijďte objevit, co se skrývá za zavřenými dveřmi. EVO

Panorama událostí

Fitness na čerstvém vzduchu? Spíše než astný způsob, jak se zbavit odpadu

Nevhodné odkládání odpadu zatěžuje město a komplikuje práci technických služeb. V uplynulých dnech byli pracovníci Technických služeb města nuceni odstranit z veřejné zeleně opuštěný rotoped. Ačkoli se může na první pohled jednat o kuriózní případ, ve skutečnosti jde o projev nezodpovědného chování, které má konkrétní dopady – nejen finanční, ale i organizační.

Odstranění jednoho takového předmětu zabere dvěma pracovníkům desítky minut, které by jinak mohli věnovat údržbě veřejných ploch, opravám městského mobiliáře či jiným potřebným činnostem. Kromě ztráty času to znamená i zvýšené náklady, které se dříve či později mohou promítnout do rozpočtu města a tím může být v budoucnu například i zvýšen poplatek za svoz komunálního odpadu.

Pro představu hodina pomocné práce zaměstnance technických služeb stojí 300 Kč a přeprava 25 Kč za kilometr (dle vnitřního předpisu č.6/2024 stanovující výši úhrad za služby a práce prováděné Službami města Pobežovice). Což se může zdát jako poměrně malá částka, ale díky většímu počtu takto bezohledně odloženému odpadu kolegové z technických služeb úklidem tráví každý týden jeden den, tj 5.425 Kč, a pokud to vynásobíte počtem týdnů v roce, vyjde 282.100 Kč.

Přitom řešení je jednoduché. Sběrný dvůr města bezplatně přijímá předměty jako staré sportovní vybavení, elektrozařízení a další objemný odpad. Stačí je pouze během provozní doby odvézt na příslušné místo.

Apelujeme proto na všechny občany: Neodkládejte odpad na veřejná prostranství. Nejste tím pouze v rozporu s pravidly pro nakládání s odpady, ale především zvyšujete náklady městu a komplikujete práci lidem, kteří se starají o čistotu a pořádek. Město je naším společným prostorem. Pomozte ho udržet čisté, bezpečné a příjemné pro všechny. H. Soukupová, MěU

Město Pobežovice a Komise pro Hrad a zámek Pobežovice

Vás zvou na výstavu s názvem

Hallo Mitsuko

Výstava uměleckého Ateliéru Uozumi
v prostorách Hradu a zámku Pobežovice

Výstava bude odhalena v rámci Česko-japonských slavností
13. září a potrvá do 31. října 2025.

Prohlídky výstavy budou ve dnech od úterý do pátku
v časech 13:00 a v 15:00 hodin.

Mimo stanovenou dobu na objednání na tel. č. +420 730 890 861.

Vstupné dobrovolné.

Kaple a památná místa v Mutěnině a jeho okolí IX

V dnešní kapitole a povídání o památných křížích v Mutěnině a jeho okolí se zastavíme ve Starém Kramolíně. Tato obec dnes spadá pod obec Mutěnin, stejně jako obec Ostrov a osada Erazím. Starý Kramolín je starobylá ves a má velice bohatou historii, která je úzce spjata s naším krajem, ale hlavně s Mutěninou a Hostouní.

Starý Kramolín se nachází necelé dva kilometry od Mutěnin a v pohledu na mapu tvoří pomyslný trojúhelník mezi Mutěninou a Hostouní.

Ale vraťme se k památným křížům. Cesta do Starého Kramolína se klikatí podél rybníka a na jeho boku pod vzrostlým stáletým dubem stojí první památný kříž. Ten byl přemístěn a rekonstruován v loňském roce obcí Mutěnin. Původně stával na vrcholu kopce nad střelnicí u staré cesty do St. Kramolína. Podle záznamu z kroniky byl na kamenném podstavci text: „Tento kříž založili manželé Franz a Šusane Kischpertovi z Mutěnin 28. května léta 1838“. Kischpert byl sládek a žil v domech čp. 34 a 54 v Mutěnině. Vlivem času se tento nápis nedochoval, ale při bočním pohledu jsou vidět zbylé fragmenty textu.

(Tento kříž byl již představen našim čtenářům při slavnostním přemístění a vysvěcení v loňské roce.)

Při příjezdu do Starého Kramolína nás uvítá nádherná lipová alej, kterou sem tam zkrášluje staré duby. A zde najdeme i druhý památný kříž. Je velká škoda, že ani tento kříž se nedochoval původní i se zvoničkou která zde stávala. Tak jak to bývalo v padesátých letech minulého století zvykem, vše se odstranilo. Naštěstí, ale tento kříž nezapadl v historii a byl místními občany za podpory obce znovu vzkríšen a památné místo kde stával snad stovky let opětovně ožilo.

Další torza křížů se nachází podél starých polních cest a na mezích opodál St. Kramolína. Ty ale nalezneme pouze pečlivé oko kolemjdoucího, který se zastaví a zaujme ho

nezvyklý tvar kamene, který zde leží. Dnes již není možné dohledat, kdo a kdy tyto kříže postavil, ale snad v budoucnu budou opětovně tato památná místa součástí našeho života.

Aby informace o Starém Kramolíně byla úplná, začtěte se do historických záznamů, tak jak je sepsal před víc jak sto lety pan Johan Micko a přeložila z němčiny rodačka, paní Mgr. Marie Vintrová (Černá).

Historie Starého Kramolína

O založení Kramolína není nic známo, je to ves prastará, ale přece mladší než Hostouň, Mutěnin a Újezd Svatého Kříže, jejichž pozemky s ní sousedí. Vznikl v době, kdy už byl vnitřek Čech obsazený a kdy byly osídlovány královské lesy směrem na západ. Jako je vznik Ostrova odvozen od Mutěnin, jako náležely Novosedly, Lískovec nebo Liščí Hora ke Svatému Kříži, tak vznikl v závislosti na Hostouni Starý Kramolín. Hostouň se patrně rozšiřovala směrem na západ. Nejprve byly založeny louky a pole dost vzdálené, na jejich konci byly pak postaveny domky. Takový způsob osídlování byl v Čechách dost častý. Je ale také možné, že Kramolín vděčí za svůj vznik některému šlechtici. V roce 1180, jak je téměř jisté, dal český panovník bratřům Mutěnovi a Dobrohostovi do užívání Mutěnin a možná Hostouň. Každý si pravděpodobně založil dvůr, dal poddaným půdu a novému osídlení staré jméno. Staré jméno Mutěnin *Wostrow* dal Mutina nově vzniklé vsi, nynějšímu Ostrovu. Právě tak Dobrohost založil nové místo směrem na západ a dal mu staré jméno *Kramolín*. Starému sídlu dal Dobrohost také nové podle svého jména, z toho se během let pozměnil název na Hostouň (Hostau).

Starý Kramolín dříve vždy patřil k panství Hostouň. V držení panství Mutěnin byl kdysi dávno také Kramolín, ale ne náš „starý“, nýbrž Nový Kramolín u Poběžovic. Ostatní vesnice, které patřily k panství Hostouň, byla dříve vesměs rytířská sídla, jako například Svatý Kříž, Mirkovice, jenom Kramolín nebyl nikdy samostatný, nýbrž přímo Hostouni poddaný.

První historické zmínky o Kramolínu pocházejí z roku 1379. Rytíř Racek (Ráček?) nebo Radsko byl zmíněn jako majitel Hostouně a obcí Kramolín a Horoušany. Už o 21 let později slyšíme opět o Kramolínu. V roce 1400 věnovali rytíř z Bernartice a farář Jakob v Mutěnině zdejšímu kostelu oltář sv. Dorothee. K tomu přispěli někteří občané z Kramolína a Ostrova. Mutěnin a Horoušany nejsou jmenovány, z toho mohlo vyplývat, že tehdy také Ostrov patřil k faře v Hostouni. V arcibiskupském archivu v Praze se dozvídáme jména dárců. Jmenovali se Zufatý (Zubatý?), Otík, Rehoř, Michel a jistá vdova – věnovali asi pět kop grošů. Z těchto zápisů i z jiných pramenů soudíme, že tehdy byl Kramolín zcela český, a také to, že ačkoliv patřil k faře Hostouň, chodili obyvatelé obvykle do kostela v Mutěnině.

Do roku 1413 byli majitelé panství Hostouň a Mutěnin v blízkých příbuzenských vztazích, pak se vydali každý jinou cestou. Hostouň roku 1419 připadla pánům z Volfštejna

Vranovská kaple svaté Markéty v novém

Vranovská kaple svítí novotou. Tato církevní stavba v podhorské vesničce Českého lesa se dočkala, díky aktivitě místního spolku Pivovranky z. s., rekonstrukce věže. Stavební práce na jejím zvelebení začaly 22. 7. a po zhruba třech nedělích byly minulý týden dokončeny. Tato poměrně rozsáhlá rekonstrukce by nebyla možná bez podpory Nadace Via České spořitelny

a sbírky, která byla na rekonstrukci kaple uspořádána.

Tato sbírka bude ukončena 30. 9. 2025 a za peníze, které jsou a ještě budou na konto sbírky vybrány, mají Pivovranky v plánu vymalovat vnitřek kaple a obnovit vitrážové polepy na oknech.

Za spolek Pivovranky z. s.
Horáková R.

(zbytky tvrže byly v roce 1924 ještě dobře patrné z Haselbergu – Lískovce). Tiburz (Ctibor) z Volfštejna udělil Hostouni první práva roku 1456. Obsadil také hrad Triebel.

Roku 1497 připadla Hostouň Jindřichu Kolowratovi-Krakovskému, který Hostouňským jejich práva potvrdil, brzy nato připadla Kryštofu Gutenštejnovi a už roku 1510 výměnou Johannu z Rabštejna. Tehdy jsou už při Hostouni zmiňovány kromě Kramolína také například vsi Ostrov, Mirkovice, Holubeč, Černá Hora, Roudnice nebo Sídlačkov. Roku 1513 potvrdil Kryštof privilegia, právě tak učinili jeho synové Václav a Adalbert roku 1544. Za Gutenštejnů a vlády císaře Rudolfa II. byla roku 1587 Hostouň povýšena na město, měšťané přestali být nevolníci, byli svobodní.

1598 – hrabě Gutenštejn chtěl podle J. Micka vymýtět němčinu (soudí podle českých zápisů a českých jmen poddaných z Kramolína), ale bez úspěchu. Kolem roku 1580 už byl i Kramolín zřejmě převážně německý. Jeho syn, hrabě Jindřich z Gutenštejna, přišel po bitvě na Bílé hoře o svá sídla – Hostouň, Kramolín a ještě třináct vesnic. Dále vlastnili postupně Hostouň a Kramolín Vratislav z Mitrovic, Prothus Czernin z Chudenic, Ludwig von Starhemberg a Adam von Trauttmansdorf.

V letech 1421, 1427 a 1431 se dotkly Kramolína husitské války. V roce 1467 sem vpadli křižáci z Bavorska, kteří pustošili krajinu od Přimdy po Domažlice. Také hrůzy třicetileté války zažil tento kraj, roku 1619 tady plundrovali Bavoři, roku 1621 obsadil Hostouň a Mutěnin hrabě Mansfeld, v roce 1632 zde byli Švédové, v roce 1636 zhoubný mor, roku 1644 opět Švédové – tehdy byly zničeny Bilovice a Svatý Jiří. V roce 1645 tudy táhli maďarští hajdukové proti Švédům. Teprve po roce 1648 byl delší dobu klid.

Zvláštní záznamy o Kramolínu neexistovaly, jen v hostouňských matrikách. Tak se dozvídáme, že v roce 1690 zemřel v Kramolíně Philipp Honsowitz ve věku 102 let, v roce 1699 stoletý Thomas Pechtl.

V roce 1679 byl Kramolín popr-

vě nazýván „Starý“.

Gutenštejnové byli protestanté, v Hostouni působil asi 40 let luteránský pastor. Poddaní museli ve víře následovat panstvo, Kramolín byl tehdy také luteránský, právě tak jako pravá strana Ostrova (ještě v dobách, kdy žil J. Micko, se jí žertem říkalo „luteránská část“). Roku 1856 byl Kramolín konečně přifařen k Mutěninu, kam stejně do kostela chodili lidé raději, naopak Horoušany byly přifařeny k Hostouni. Už roku 1790 patřil Kramolín k mutěninšské škole, ne k hostouňské farní škole. Ale ještě v roce 1832 odváděli kramolínští rolníci poplatky do Hostouně. Hostouňská vrchnost musela dát mutěninšské škole ročně sáh dříví, kramolínští rolníci museli spolu s ostrovskými 7,5 sáhů dřeva. V letech 1870 – 1880 chodily kramolínské děti hodně do Hostouně.

Pokud jde o poštu, patřil nejdřív Kramolín k Horšovskému Týnu, pak ke Klencí, dokud nebyl roku 1851 zřízen poštovní úřad v Hostouni. Tam patřil Kramolín ještě ve 20. letech 20. století, právě tak pokud jde o telefon, telegraf a železnici.

Kramolín leží kilometr severně od Mutěnin, v ploché kotlině před mírně stoupající „Gibahorkou“ a táhne se katastrálně v šíři 1 km a délce 4 km na západ k lesům za Ostrovem a k Lískovci. Nejnížší bod leží 488 m a nejvyšší 651 m nad mořem. Výměra obce činila 369 ha, z toho 180 ha půdy, 100 ha lesů, 70 ha luk a volné a stavební plochy. Měl vždy čistě zemědělský a rustikální charakter. Sedmnáct sedláků obhospodařovalo půdu, vrchnost využívala jen velké louky u rybníka na hranici s Hostouní a obsadila louky „Hollatinky“. Velmi zajímavý byl Kramolín tím, že se rozdělení pozemků od založení, tedy mnoho staletí až do doby před 2. světovou válkou, udrželo jen s malými změnami. Každý ze sedmnácti sedláků obhospodařoval úzký, ale velmi dlouhý pruh půdy, louky a lesa v jednom kuse. Dá se tedy říci, že obec byla rozdělena na sedmnáct pruhů.

Statky ležely podle německého způsobu ve dvou řadách od západu na východ a uzavíraly široký pro-

stor kolem cesty. Chalupníci bydleli na východním konci (dále J. Micko v sešitu č. 3 jmenuje jednotlivé domy a jejich majitele v průběhu stáletí). Obec obsadila dva domy – obecní kovárnu v čp. 22 a dřevěný hlídačský (stražní?) domek čp. 24, později chudobinec. Pak les u Šlepičí hory (Hennerberg). Kdysi dříve byly domy možná ještě nad rybníkem nebo i jinde.

Vody měla obec málo. Na Hollatinkách pramenil potok vedoucí do Nového rybníka, nad vesnickým pramenem rybníčku, a při cestě do Hostouně. Umístění rybníka se měnilo (podrobněji J. Micko), dále autor také uvádí používaná místní jména, z toho čtyři původem z češtiny: Wokronitz od „pod hranice“, Sarka od „sádka“, Gewurka – Gibahorka od „Hůrka“ a Draška. Výraz Hollatinky je možná český, možná německý, každopádně velmi starý.

Místní jména byla německá. Obec neprotínala napříč žádná cesta, podélně pouze vozovka z Mutěňína přes Kramolín do Hostouně. Dále vedla polní cesta do vršku, cesta na Ostrov k „salaši“ a cesta k Ostrovu na mutěňinskou hranici. (Dále jmenuje J. Micko jednotlivé rody a rodiny, které zde dříve žily, některé zjevně židovské: Murrenstein, Kriegelstein, Lobenstein. Rozvádí velmi podrobně finanční záležitosti, poplatky, desátky...).

Podle Schallerovy Topografie měl Kramolín v roce 1780 už 26 čísel, podle Sommerovy Topografie v roce 1839 měl 27 domů, v nichž

žilo 194 obyvatel.

Zivnosti: lom na syenit, jeden hostinec, dva kováři, jeden švec, jeden krejčí, jeden kolář a jedna tabáková trafika.

Roku 1904 tu byl založen Spolek pro pěstování dobytka. (Dále J. Micko uvádí kramolínské rodáky, kteří se uplatnili jako církevní hodnostáři, učitelé, profesori na gymnáziu nebo vojenští velitelé za první světové války.)

Kramolín je jméno časté. Taková obec se vyskytuje například nejen za Poběžovicemi, u Nepomuku nebo u Ledče, ale také u Mariánských Lázní. V roce 1653 se objevilo pojmenování Krammatin. Původ jména není jasný. Někdejší hostounský notář, bratr mutěňinského vikáře uváděl, že jméno vzniklo od „grand moulin“, tedy „velký mlýn“. Ale velký mlýn tu nemohl stát, protože tu voda stačila sotva pro malý mlýn a jméno ves získala dřív, než se zde objevili Francouzi. Ti tu byli v zimě 1813 – 1814 za napoleonských válek, obsadili všechny domy v Mutěňíně i v Kramolíně. Kvůli krádeži peněz z pokladny regimentu zde měl být popraven a pohřben jeden voják.

Další informace o Kramolínu byly před 2. světovou válkou k dispozici ve farních matrikách v Hostouni, v pozemkových knihách v Hostouni a v Praze, ve vrchnostenském archivu v Horšovském Týně a v zemském a státním archivu v Praze.

Starosta obce Mutěňín Č. Šlajs

Pozvání na poutní Mši svatou ke kapli Panny Marie na Erazimu

Bliží se měsíc září a svátek budou mít Marie. A právě Nanebevzetí Panny Marie, které se slaví vždy 15. srpna, se řadí mezi nejstarší a nejdůležitější církevní svátky. Nanebevzetí Panny Marie se začalo slavit v Jeruzalémě již od patého století. V Římě pak o dvě století později. Předkové tento den pojmenovali také jako svátek Svaté Kralovny či Panny Marie Kořenné. Tento den je ale důležitý také pro milovníky bylinek. Tehdy jsou prý nejsilnější a nejučinnější. Nanebevzetí Panny Marie je podle učení katolické a pravoslavné církve událost, při níž Ježíšova matka vystoupala, s tělem i duší, na nebesa. Obec Mutěňín a Římskokatolická farnost Domažlice, pořádá každým rokem v neděli po svátku Marie pout'ovou Mši svatou u kapličky na Erazimu, která je zasvěcená Panně Marii.

Tímto si Vás dovolujeme pozvat v **neděli 14. září 2025 od 14.00 hod. na Erazim** ke kapličce Panny Marie na slavnostní Mši svatou. V krásném prostředí pod kaštaný a širým nebem povedou Mši svatou **P. ThLic. Miroslav Gierga a Mons. Emil Soukup** za hudebního doprovodu „Spolku nadšených“. Oddech s posezením a pohoštěním u kaple je zajištěn. Těšíme se na vaši účast.

Starosta obce Mutěňín Č. Šlajs

Město Poběžovice

zve zájemce o historické zajímavosti na přednášku **Akademie třetího věku**

nazvanou **ZÁBAVNÁ HISTORIE VIKTORIÁNSKÝCH ČASŮ,**

která se uskuteční ve středu

10. září 2025

od 18.00 hodin

ve Společenské místnosti na nám. Míru č.p. 55.

Vstup pro všechny zdarma.

Město Poběžovice a Fotbalový oddíl SK Poběžovice

vás zvou v sobotu **6.9.2025 od 16.00 hodin** na fotbalové hřiště v Poběžovicích na akci **Vítání školního roku.**

Těšit se můžete na sportovní a zábavné hry pro děti a na promítání pohádky (od 19.00 hodin). Pro děti bude připraven i skákací hrad a soutěže. Občerstvení je zajištěno a vstupné je zdarma.

Akce se uskuteční pouze v případě příznivého počasí.

Konec léta už je za dveřmi

Jakoby si čápi z hnízda u benzínové stanice řekli, že se podívají na nedělní pout'ový program a potáhnou... V neděli ještě na hnízde byli, ale v pondělí už bylo hnízdo prázdné a „naši“ čápi se třemi svými mladými na cestě za teplem. V současné době se na svoji dlouhou pout' připravují i jiříčky, které postupně nahradily v našem regionu vlaštovky (jsou jim podobné a mnozí si je pletou). Můžeme vidět, jak se ve výškách „houfuji“ a nabírají síly k dlouhému letu.

VoK

Město Poběžovice a Komise pro Hrad a zámek Poběžovice

zvou občany v rámci Dne evropského kulturního dědictví na

Prohlídku zámekského sklepení,

která se uskuteční v neděli

21. září 2025

od 10.00 do 16.00 hodin.

Přijďte nahlédnout do tajuplných zákoutí zámekského sklepení.

Město Poběžovice a Komise pro Hrad a zámek Poběžovice

zvou občany k návštěvě výstavy s názvem

Černobílé Poběžovice.

Unikátní dobové fotografie jsou vystaveny ve

Společenské místnosti na nám. Míru č.p. 55 v době

od **15.8. do 14.9.2025.**

Přijďte si připomenout historii našeho města.

Vstup pro všechny zdarma.

Město Poběžovice a Komise pro Hrad a zámek Poběžovice

vás zvou do parku k japonské Zenové zahradě na

Česko-japonské slavnosti

v sobotu 13.9.2025 od 14.00 hodin.

Těšit se můžete na pestrý program v podání hudebního seskupení Malá tejská dudácká muzika, proběhne ukázka juda - japonského bojového umění, na zámku bude přístupná výstava Hallo Mitsuko a od 19.00 hodin vás zveme do kina na koncert pěveckého sboru Canzonetta Domažlice.

stránka 4

Nebojte se přispívat do zpravodaje!

Zpravodaj Poběžovicko je distribuován asi do 1000 domácností obcí Mikroregionu Dobrohost. To je myslím poměrně slušný počet potenciálních čtenářů. Snažíme se dělat Poběžovicko co nejzajímavější, aby jej občané rádi četli a těšili se na jeho pravidelné vydání koncem každého měsíce. Vzhledem k rozlehlosti mikroregionu není možné, aby v každé obci, v každé i sebedůležitější akci byl přítomen nějaký „psavec“, který pravidelně do měsíčníku přispívá. A tady narážíme na otázku: „Proč starostové většiny obcí (čestná výjimka je Mutěňín) chtějí odebírat a platit zpravodaj, který právě o jejich obci vůbec nebo skoro vůbec žádné informace nezveřejňuje? Samozřejmě chápou, že funkce starosty, pokud se má vykonávat svědomitě, zabere hodně času, vyžaduje pevné nervy a notnou dávku trpělivosti. Na druhé straně by si měl každý starosta udělat tu malou chvilku na to, aby o své práci pro obec a o práci zastupitelů informoval své občany. Určitě si rádi přečtou o tom, za jakých podmínek se ta či ona akce uskutečnila, co obec plánuje do budoucna nebo pozvánku na budoucí akci apod. Je pravda, že jsou nejmenší obce, ve kterých se „nic zásadního“ neděje, ale i krátká informace třeba o údržbě veřejných prostranství spochvalou za dobrou práci nebo o stavbě, či opravě domu, o stavbě májky, o bohaté úrodě na zahradě nebo oslavě narozenin, výročí svatby apod., si každý v té, či oné vsi rád přečte. Proto se přece členové Mikroregionu Dobrohost domluvili, že se bude zpravodaj Poběžovicko připravovat i pro ně. Ne proto, aby třeba v Drahotíně nebo v Mnichově četli stále jen o Poběžovicích nebo Mutěňíně (díky moc mutěňinskému panu starostovi za jeho zajímavé

příspěvky, jimiž se daří zpravodaj vždy naplnit).

A když se zdá, že starostové mají jiné starosti, tak velmi rád přijmu příspěvky od jakéhokoli čtenáře ze všech obcí. Nebojte se napsat o sobě, svých přátelích, svém okolí pokud zažijete něco jen trochu zajímavého nebo jen upozornit na nějakou místní zajímavost apod. Hodte za hlavu to, že nejste excellentní češtinář. To je jen málokdo. I já dělám dost chyb, ale když si nejsem jistý, tak problém vyřeším tím, že informaci formuluju tak, abych se mu vyhnul. Klidně mi pošlete příspěvky s chybami, já se pokusím je zpracovat tak, aby byl text gramaticky správně. I studování inženýři nebo státní úředníci píšou česky s chybami...

Pokud byste chtěli psát gramaticky správně, tak je možné si na internetové adrese

<https://www.opravidlo.cz>

nechat svůj text zdarma opravit a pak jej teprve odeslat. Ale opakuji, že je to zbytečné a o gramatickou správnost se postarám já a kolegyně, která texty kontroluje. Nebojte se, pište a pošlete fotografie na e-mailovou adresu: redakce@pobezovice.cz

Můžete také volat na tel. 731 444 933, kde mi sdělíte základní informace, které chcete zveřejnit a já dám dohromady krátký text do zpravodaje sám. Je možné informace dodávat i ručně psané do podatelny MěÚ Poběžovice nebo do kanceláře tajemníka.

Pojďme si udělat zpravodaj co nejzajímavější! Jde to ale jen za předpokladu co nejširšího zapojení čtenářů do tvorby jeho obsahu, protože čím více různorodých informací se podaří do něj vložit, tím více čtenářů zaujme.

Předem díky za jakýkoli váš příspěvek.
V. Kotlan, redaktor

Poběžovické pouťové slavnosti 2025

dokončení ze str. 1

Ve 14.00 byl na louce pod škvárovým hřištěm otevřen bar a hrál se stolní fotbal. Od 16.00 pak začala Noisy Pioneers Stage s hudbou pro mládež. Na náměstí zahájil odpolední program v 15.00 hodin německý harmonikář Alfons Margraf. Po něm od 17.00 hodin nastoupila kapela s děsivým názvem Crazy Dogs (Sílení psi), ale žádná brutální hudba se neozvala. Naopak – pro milovníky rock and rollu to byl pravý balzám na duši, protože celé jejich vystoupení bylo věnováno právě tomuto hudebnímu žánru. Posluchači slyšeli

všechny světové hity a objevil se i král rock and rollu, Elvis. Následovala oblíbená kapela DOA Rock, která přilákala mnoho svých věrných posluchačů. A to už se

před pódiem i tančilo...

Hudební večer zakončila kapela Morus, a poté ještě DJ Mexiko hrál hity z 60.–90. let minulého století až do 2. hodiny ránní.

Nedělní ráno patřilo poutní mši, která se uskutečnila v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Od 14.00 hodin vystoupil se svojí show pro děti na pódiu Milan Mudroch a několik desítek dětí dokázal skvěle pobavit.

V zámeckém parku se od 14.00 hod. v rámci Zámeckých slavností otevřely edukační a řemeslné stánky a rovněž začaly probíhat komentované prohlídky zámku.

Promenáda mezi stánky v parku byla úžasná a děti zde měly spoustu možností se zabavit. Nechyběly ani dvě malé živé kozy, které bylo možné krmit a hladit, smažené koblíčky, projížďka v kočáru taženém koněm nebo přímo na koni. Mohly si barvami vymalovat sádrový odlitek nebo vytvořit nějakou ozdobu na klíče. Nechyběla ani ukázka kovářské práce či práce na malém ručním tkalcovském stavu a také stánek s informacemi o Českém lese. Nádherné nedělní počasí bylo další příjemnou kulíso, která všechny zážitky z procházky mezi stánky jen násobila.

Na pódiu Milana Mudrocha vystřídala dechovka Hájenka, která přitáhla téměř plný stan starších posluchačů. Po této hudbě starších roční-

ků nastoupila na pódium kapela Hrajem!? se směsok světových hitů z oblasti pop music. A závěr pouťových slavností zajistila kapela Hekr Rock, která svým repertoárem cilia spíše k mladší generaci. Letos bylo nedělní vystoupení zkráceno a poslední tóny z pódia tak zazněly kolem 22.30 hodin.

Celé Poběžovické pouťové a zámecké slavnosti letos provázely doprovodné akce jako výstava „Cernobilé Poběžovice“ ve Společenské místnosti na nám. Míru č.p. 55, komentované prohlídky zámku, prodloužená otevřená doba vintokety a rychlého občerstvení a pro děti byl na hradském hřišti k dispozici skákací hrad.

Velké změny v organizaci pouťových slavností bohužel nedopadly na úrodnou půdu. Ze 48 komentářů na FB profilu Poběžovicko se jen tři vyjádřily v jistém směru pozitivně. Jako velké zklamání pout označilo asi 14 diskutujících, další ji označili jako „nic moc“. Většina kritiků pou-

kazovala na absenci většího počtu stánků s občerstvením u pódia (pouze jeden s jídlem a jeden s nápoji – chyběl stánek s langosy, koblíčky, bramborovými spirálkami apod.). Dalším chyběly stánky s různým sortimentem, které dříve stávaly v Žižkově ulici a doplňovaly stánky s občerstvením. Někteří kritizovali málo místa kolem velkokapacitního stanu. Argument, že kvůli

novým herním prvkům na školním hřišti by se tam pouťové atrakce nevešly, vyvrátil jeden z jejich provozovatelů, ale zanedlouho bude ve východní části realizováno víceúčelové hřiště a tak se volná plocha ještě výrazně zmenší. Jedna návštěvnicka označila stan na náměstí jako super a nedělní program pro děti rovněž, ale kritizovala nedostatek stánků u občerstvením u pódia. Další kritizoval nedostatek stánků s tím, že někteří stánkaři kvůli rozdělení pouti ani nepřišli, jiní přijeli, ale když viděli svá místa mimo centrum dění, zase odjeli. Jedna návštěvnicka označila letošní pout jako experiment, který se nepovedl...

Osobně si myslím, že svůj názor na sociálních sítích spíše zveřejní ti, kterým něco vadí, než ti, kteří jsou spokojeni a proto je třeba tuto diskuzi brát s rezervou. Ale jsou zde i náměty, kterými by se mělo vedení města zabývat a pokusit se o takovou organizaci pouti, aby kladné ohlasy jejich návštěvníků příští rok převládly. Všichni však víme, že „není na světě člověk ten, aby se zavděčil lidem všem...!“ A taky víme, že kritizovat je mnohem snazší než něco organizovat se všemi starostmi, problémy a omezeními, které to obnáší.

Když se na to podíváme z druhé strany, tak to, že můžeme poslouchat hudbu různých žánrů po tři dny a nezaplatit za to ani korunu tak není úplně k zahoezení... VoK

Klub Uličník informuje

Klub Uličník pro děti a mládež je jednou ze služeb Diakonie CCE – středisko Západní Cechy. Věnuje se každodenní i dlouhodobější podpoře dětí a mladých lidí a pomáhá jim při hledání vlastní cesty v životě.

Cílem této sociální služby je předcházet nebo snižovat rizika související se způsobem života dětí a mladých lidí, vytvářet podmínky pro řešení jejich nepříznivých sociálních situací a umožnit jim lépe se orientovat v běžném životě.

Po aktivním letním období se nízkoprahový Klub Uličník opět otevírá dětem a mládeži s nabídkou programů zaměřených na duševní zdraví, prevenci rizikového chování a rozvoj sociálních dovedností.

V září se zapojíme do celostátní kampaně Týden nízkoprahových klubů (8.–12. 9. 2025). Téma letošního ročníku – Wellbeing online a Kreativní nízkoprah – se zaměří na digitální pohodu a inovativní práci s mládeží. Ve čtvrtek 11. 9. 2025 od 15:00 do 17:00 bude náš klub v Poběžovicích otevřen veřejnosti v Žižkově ulici u školního hřiště. Zájemci z řad dětí, rodičů i odborníků mohou nahlédnout do běžného provozu a zapojit se do připravených aktivit. Kdo nestihne čtvrteční odpoledne v Poběžovicích,

může navštívit den otevřených dveří v Domažlicích v Klubu Fontána v pátek 12. 9. od 9:00 do 14:00, kde se dozví více o naší činnosti, prohlédne si prostory a bude mít možnost setkat se s naším týmem.

Pokračujeme také v pravidelných preventivních a tematických programech, které probíhají každý čtvrtek od 12:30 do 17:00. Nabízíme workshopy zaměřené na komunikační dovednosti, zvládání stresu, prevenci rizikového chování a podporu pozitivní identity.

Více informací o činnostech Klubu Uličník je možno získat na webových stránkách:

www.zapad.diakonie.cz,

e-mailu:

klub.ulichnik@diakoniezapad.cz,

u koordinátorky zařízení na tel.:

734 686 667 nebo na Facebooku:

Klub Uličník pro děti a mládež, či na Instagramu: klub.ulichnik.

Klub Uličník pro děti a mladé lidi je otevřen každý týden ve čtvrtek v čase od 12:30 – 17:00 hodin v Poběžovicích v parku u zámku.

Tento projekt je realizován za finanční podpory města Poběžovice. Tímto děkujeme za veškerou podporu.

Autor: Bc. Milan Vild, DiS (kontaktní sociální pracovník).

Dáváme dětem šanci růst navzdory překážkám

CENTRUM HÁJEK z.ú. je unikátní zařízení v srdci Brdských lesů nedaleko státního zámku Kozel, které již od roku 2013 poskytuje komplexní podporu dětem ve věku 1–18 let s tělesným, mentálním a kombinovaným postižením a jejich pečujícím rodinám. Naše centrum kombinuje pod jednou střechou registrované sociální služby a nestátní zdravotnické zařízení, a to nejen v rámci Plzeňského kraje, ale i na celostátní úrovni.

Z města Poběžovice do našeho zařízení dojíždí několik klientů, kteří pravidelně využívají všechny naše registrované sociální služby – Denní stacionář, Sociální rehabilitaci, Odlehčovací služby i Sociální aktivizační služby pro rodiny s dětmi.

Naším cílem je umožnit klientům co největší míru samostatnosti a kvality života. Kromě ambulantních sociálních a fakultativních služeb, nabízíme také intenzivní neurorehabilitační programy s využitím moderních terapeutických metod, jako je TheraSuit, Vibramoov, Snoezelen, EEG Neurofeedback a další.

Neustále se snažíme naše služby pozvedat na vyšší úroveň. V letošním roce se nám již podařilo úspěšně dokončit výstavbu nových terapeutických místností a nového zázemí pro naše zaměstnance a klienty. A zároveň jsme díky štědrým sponzorům mohli pořídit dvě

zásadní pomůcky – revoluční přístrojovou terapii využívající místní vibrace VIBRAMOOV PHYSIO, která umožňuje obnovu motorických a senzorických funkcí i u pacientů, kteří nejsou schopni mobilizace. A upgrade smyslové terapie NIRVANA, která spojuje zábavnou formu interaktivních her s cíleným rozvojem smyslového vnímání, pohybových dovedností a orientace v prostoru.

Velmi si vážíme podpory města Poběžovice, které nám v letošním roce přispělo formou dotace na provozní náklady našeho centra. Tato pomoc nám pomáhá zajišťovat kvalitní péči pro děti, které ji skutečně potřebují.

Více o nás najdete na našich stránkách www.centrumhajek.eu nebo na Facebooku www.facebook.com/centrumhajek a Instagramu pod názvem @centrum_hajek.

Poběžovičtí účastníci půlmaratonu

Letošní Panevropský půlmaraton probíhal sice za téměř ideálního počasí, ale ani to jeho trasu dlouhou cca 21 km nezkrátilo. Ani ty kopce na trati se nezmenšily...

Letos dostalo odvahy postavit se na start v německé obci Stadlern celkem 94 běžců. Mezi nimi nechyběli ani občané Poběžovic nebo ti, kteří jsou s naším městem jinak spojeni. Letos se jich sešlo celkem 6 a všichni doběhli až do cíle na náměstí Míru v Poběžovicích.

Nejúspěšnější z nich byla na celkovém 26. místě **Jitka Hrdová** (startující za Aktiv Sport H. Tyn). Na celkovém 50. místě skončil tradiční

účastník (s inventárním číslem 22) **Vladimír Fábík** (Džauri). Jeho doběhy jsou vždy okoupené nějakou tou „ptákovinou“ jako kleknutím na kolena děkováním nebesům, že doběhl, apod. O pět míst za ním skončil **Vratislav Lešek** (Sneci v běhu), který doběhl jako „Ozzy Osbourne“. Celkově 59. skončila moderátorem i diváky bouřlivě vítaná **Petra Vaňková**, jedna z Pavlačových drben. Tu pak doplnila na 63. místě doběhnuvší pavlačová kolegyně **Miroslava Rezníčková** a hned za ní doběhl **Jakub Ticháček** (AC Sparta Praha, ha, ha, ha...). **Všem jim patří obdiv nás nebežců.** VoK

Volejbalisté informují

Vašek Seidl se již od 17 let pohybuje v extralize mužů a je členem České reprezentace U22, a to jako jediný z Plzeňského kraje, což je velkým úspěchem, že se tento rodák z Poběžovic dostane s reprezentací i na jiný kontinent. S extraligovým týmem Karlovarsko získal letos stříbrnou medaili Českého poháru, jak bylo psáno v dřívějším čísle zpravodaje, a následně se stal na konci sezóny vicemistrem extraligy mužů CR. V pondělí 13. 7. 2025 se vrátil z turecké Ankary, kde se svými spoluhráči z reprezentace U22 vyhráli všechny zápasy se ztratou jediného setu, a tím si tým zajistili postup na Mistrovství Evropy v roce 2026.

Váška nyní čeká příprava s týmem na Mistrovství světa v Číně, kam má odletět v srpnu 2025, a to s číslem 16 na reprezentačním dresu.

* * *

Děti, trénující v Poběžovicích volejbal, se zúčastní dne 28. 6. 2025 ukončení sezóny spojeného s tradičním pečením praseta a smíšeným turnajem, na něž jezdí již přes 20 let sokolovští volejbalisté měřit své síly. Děti měly ten den od 10.30 hod. zápas proti dětem z Blíževoje, čímž se i tímto připravují na budoucí soutěže v okrese Domažlice. Od září 2025 budou pravidelně tréninky každé úterý od 16.30 hod. na venkovním volejbalovém hřišti či v tělocvičně ZŠ Poběžovice, kam v současné době chodí žáci 1. stupně.

Jana Bultasová

Vydařené soustředění judistů na Zeleném háji

Letošní soustředění na Zeleném háji se i přes proměnlivé počasí, které připomínalo „aprílový žertík“, mimořádně povedlo. Setkalo se zde 22 dětí ze tří klubů – Poběžovic, Blovic a Sokolova – aby se společně věnovaly judu. Každý účastník obdržel na začátku dárce: tričko s logem klubu, propisku, samolepku na auto, sluneční brýle a reflexní pásek pro větší bezpečnost od sponzora LB Minerals. Program byl nabitý a pestrý. Kromě intenzivního tréninku si děti užily i kreativní aktivity, například výrobu vlastních triček. Nechyběly ani sportovní soutěže a dobrodružné výpravy, jako byla střední túra k lesním jezírkům. Závěrečný den patřil oblíbené vodní balonkové bitvě, po které následovala večerní diskoteka, opékání buřtů a tradiční bobřík odvahy. Děti se pilně zdokonalovaly v technice juda a učily se nové dovednosti.

Byly rozděleny do dvou věkových skupin – starší vedli trenéři Josef Kubík a Václav Dušek, mladší skupinu měla na starosti Ivana Pukyová. Skvělým obohacením soustředění byla přítomnost hostujících trenérů. Do výuky se aktivně zapojil Emil Kajzer z Blovic a Lukáš Szako ze Sokolova, který dětem předvedl zajímavé techniky sebeobrany. Soustředění navštívili také náš judista David Johánek, jenž se s dětmi podělil o své zkušenosti s technikou ne-waza, neboli bojem na zemi.

Ivana Pukyová

Memoriál Jiřího Volfíka – 2025

O pout'ové sobotě uspořádal SK Poběžovice oddíl kopané memoriál na počest pana Jiřího Volfíka. Za účasti týmů z Blíževoje, Mrákova, Tlumačova a Poběžovic. Po úvodním zahájení vystoupily mažoretky z Bělé, které byly opět výborné, za což dostaly od malých hráčů fotbalového turnaje květiny. Čtyři týmy fotbalové školičky odehrály dvoukolový turnaj s hrací dobou 10 minut. Tři týmy složených z mladší a starší přípravy odehrály jednokolový turnaj, s hrací dobou 2 x 15 minut. V deštivém počasí však předvedli své naučené dovednosti a potvrdili, že nejsou z cukru. Dvouhodinové fotbalové klání splnilo svůj sportovní účel. Učit se hrát s chutí, s nasazením a pro svou radost. 52 účastníků obdrželo pamětní medaili z dílny Zdeňka Doktora a ovocné dortíky pro jednotlivé týmy.

Huronským pokřikem pak slíbili účast na příštím ročníku. Poděkování patří všem hráčům a jejich trenérům za účast na tomto memoriálu, velký dík našim maminkám za báječné občerstvení pro všechny účastníky – děkujeme děvčata. S přípravou memoriálu nám pomohlo město Poběžovice a jeho služby, rodiče a ostatní členové sportovního klubu. Zvlášť děkujeme paní Jitce Korecké, že nám dala souhlas s pořádáním memoriálu a poskytla nám spoustu fotek z rodinného alba na vytvoření připomínkového alba na pana Jiřího Volfíka, které jsme obohatili informacemi z fotbalové kroniky Václava Jílka. Jeden výtisk jsme darovali paní Jitce Korecké i s fotodokumentací z memoriálu. Dík patří všem, co na tento memoriál přišli a fandili. *Ludvík Merta*

Mezi střelci zářil Krejčíř

V neděli 17. srpna proběhlo v Plzni 4. kolo Českého poháru mládeže ve střelbě. Závod byl velkým překvapením hlavně pro trenéry velkých klubů, kteří nemohli uvěřit, jak jim náš **Jakub Krejčíř** "ukázal záda". Jeho začátek byl senační a první 3 položky bez ztráty bodu jej zařadilo na první místo. Celkový výsledek 593 b. je jeho nový "osobák". Neli Horská si vedla také velmi dobře a výsledkem 582 b. obsadila v kategorii "dorostenky" 10. místo z 46 soutěžících. Vojtěch Horský 56. místo a Jan Kubale 72. místo z celkových 78 soutěžících. Gratulujeme a budeme věřit ve skvělé výsledky i ve finálové soutěži. Malý klub, ale skvělé výsledky. Děkujeme za podporu sponzorům – městu Bělá nad Radbuzou, městu Poběžovice a Plzeňskému kraji.

Josef Franta, trenér

nenechalo ujít řemeslný jarmark a různé tvořivé aktivity pro děti. Do zámeckého parku také zavítalo koňské spřežení s krásným kočarem. Jak děti tak i velcí měli možnost se svést. V 19:00 hodin u malebného nového altánu svým zpěvem okouzila několik desítek návštěvníků zpěvačka Kateřina Bohatová a její hosté. Slavnosti jsme zakončili pořádným rockovým nářezem s kapelou Hekr Rock.

Návštěvníci si díky novému rozložení poutě mohli udělat pěknou procházku od pout'ových atrakcí skrz zámecký park, k poběžovicckému zámku až k hlavní scéně, kde na návštěvníky čekalo výborné občerstvení se spoustou skvělých drinků. Nechyběla povzbudivá káva, jako dezert se nabízely čerstvé palačinky. Slavnosti tak vytvořily pestré a rozmanité prostředí, kde si každý mohl najít to své a které se stalo dokonalým místem pro Vaše setkání s rodinou či přáteli. Poděkování patří městu Poběžovice, Technickým službám města Poběžovice, všem organizačním složkám, pracovníkům, dobrovolníkům, všem našim sponzorům a především Vám, že jste si s námi pout' patřičně užili a bavili se do pozdních někdy až do ranních hodin. Velmi se těšíme na pout'ové a Zámecké slavnosti 2026, které již nyní začínáme pilně připravovat.

Bc. Jitka Molnářová.

Společenská rubrika

Dne
13. srpna 2025
uplynulo
27 let
kdy nás navždy
opustil

pan
Jan Duffek
z Poběžovic.

Nikdy nezapomenou
manželka Anna,
syn Jan s rodinou
a dcera Hana s rodinou.

Plán svozu komunálního odpadu ROK 2025

Poběžovice:

září: 10.9., 24.9.,
říjen: 8.10., 22.10.

Ostatní obce:

září: 9.9., 23.9.,
říjen: 7.10., 21.10.

POBĚŽOVICKO – vydává město Poběžovice, nám. Míru 47, tel. 379 497 281, e-mail: redakce@pobezovice.cz, web: <http://www.pobezovice.cz>
Periodický tisk územního samosprávného celku * Redaktor: Vojtěch Kotlan * Vydavatel si vyhrazuje právo na jazykovou úpravu, či zkrácení příspěvku.
Názory vydavatele se nemusí shodovat s názory autorů příspěvků. * Tisk: Město Poběžovice – náklad 1030 výtisků - měsíčně - distribuováno ZDARMA * **Uzávěrka pro příjem příspěvků do příštího čísla je 20. 9. 2025** * Reg. číslo: **MK CR E11530**

UPOZORNĚNÍ: příspěvatel odesláním příspěvku ke zveřejnění ve zpravodaji **Poběžovicko** potvrzuje, že pokud jeho příspěvek obsahuje osobní údaje, jejich zpracování a zveřejnění je z jeho strany podloženo řádným zákonným titulem (např. souhlasem dotčených osob se zveřejněním údajů, či fotografií). **Za zákonnost zveřejnění dodaného příspěvku plně odpovídá respondent/příspěvatel.**

